

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.666 van 10 juni 1997
in de zaak A. 73.539/IV-16.573.**

In zake : 1. Frida REDANT,
2. Norbert VAN DEN DRIESSCHE,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. COLPAERT,
kantoor houdende te GENT,
Coupure 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Frida REDANT en Norbert VAN DEN DRIESSCHE op 11 maart 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing nr. III.21/723.07.524/94 van 20 januari 1997 van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken naar luid waarvan Norbert VAN DEN DRIESSCHE vanaf 19 oktober 1994 in de bevolkingsregisters van Lede dient te worden ingeschreven op het adres Langehaag 2/A als niet-verwant in het gezin van Frida REDANT en waarbij de inschrijving van Norbert VAN DEN DRIESSCHE van 31 oktober 1994 in de bevolkingsregisters van Lede op het adres Ledestraat 11, wordt geannuleerd, evenals zijn inschrijving van 1 februari 1995 in de bevolkingsregisters van Schaarbeek op het adres Van Dyckstraat 17;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 23 april 1997
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 mei 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
I. TRAEST, die loco Advocaat A. COLPAERT verschijnt voor
verzoekers, en van Bestuurssecretaris W. BOONEN, die
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste
advies van de Auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van
de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 5 oktober 1994 ontvangt de Directie van
de Verkiezingen en van de Bevolking van het Ministerie
van Binnenlandse Zaken vanwege Norbert VAN DEN DRIESSCHE
een brief waarin deze de tussenkomst vraagt van de
Minister van Binnenlandse Zaken met het oog op de
beslechting van het geschil dat hij heeft met de

gemeente Lede betreffende de vaststelling van zijn hoofdverblijfplaats.

Betrokkene is ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente Anzegem op het adres Varentstraat 13. Hij beweert thans een woning te huren te Lede, Ledestraat 11, maar de gemeente Lede zou weigeren hem op dat adres in haar bevolkingsregisters in te schrijven. Deze weigering wordt volgens betrokkene verklaard door "een familievete tussen (de) verhuurders en een bediende op het politiebureau".

1.2. Met een brief van 20 oktober 1994 verzoekt de Inspecteur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken de burgemeester van Lede een politieonderzoek in te stellen naar de hoofdverblijfplaats van Norbert VAN DEN DRIESSCHE.

1.3. Op 19 oktober 1994 deelt het gemeentebestuur van Lede aan de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken de verslagen mede van de politieonderzoeken die tot de weigering van inschrijving op het adres Ledestraat 11 te 9340 Lede hebben geleid.

Met brieven van 7 en 28 november 1994 laat de burgemeester van Lede aan de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken weten dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE op 31 oktober 1994 toch in de bevolkingsregisters van zijn gemeente werd ingeschreven op het adres Ledestraat 11.

De burgemeester geeft volgende verantwoording :

"Aanvankelijk was betrokkene op dat adres niet aan te treffen. (...)

Uiteindelijk werd op 31.10.94 toch een positieve controle van de woonst uitgevoerd op grond waarvan voormelde inschrijving in de bevolkingsregisters werd doorgevoerd.

In de periode tussen 30.5.94 en 31.10.94 werd tevens meerdere malen gecontroleerd of VAN DEN DRIESSCHE Norbert zijn feitelijk verblijf

niet had bij mevr. REDANT Frida op het adres Langehaag, 2/A, 9340-LEDE (Impe). Betrokkene werd er nooit effectief aangetroffen. Het vermoeden van de burens dat hij aldaar zijn verblijf zou hebben is mogelijks gegrond doch louter speculatief. Er mag in de gegeven omstandigheden worden aangenomen dat VAN DEN DRIESSCHE Norbert daadwerkelijk verblijft op zijn huidig adres van inschrijving".

1.4. Inmiddels wordt door de bevolkingsinspecteur een onderzoek gedaan naar de werkelijke hoofdverblijfplaats van Norbert VAN DEN DRIESSCHE. Op 19 december 1994 concludeert de bevolkingsinspecteur, zich daarvoor steunend op verschillende onderzoeken ter plaatse, op gesprekken met belanghebbenden en met omwonenden en op inlichtingen bekomen van de nutsbedrijven, dat de inschrijving van Norbert VAN DEN DRIESSCHE aan de Ledestraat, nr. 11 te Lede vanaf 31 oktober 1994 fictief is. Hij stelt voor "betrokkene op 19 oktober 1994 (i.c. de aanvangsdatum van mijn onderzoek) in te schrijven bij Frida REDANT aan de Langehaag 2/A te Lede/Impe".

Op 13 januari 1995 zendt de politie van Lede naar de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken bijkomende inlichtingen waaruit kan blijken dat de inschrijving van Norbert VAN DEN DRIESSCHE te Lede, Ledestraat, nr. 11, fictief is.

1.5. Met aangetekende brieven van 16 januari 1995 deelt de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan de burgemeesters van Anzegem en Lede en aan Frida REDANT en Norbert VAN DEN DRIESSCHE mede dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat laatstgenoemde zijn hoofdverblijfplaats heeft op het adres Langehaag 2/A te 9340 Lede en dat het de bedoeling is aan de gemachtigde van de Minister voor te stellen betrokkene vanaf 19 oktober 1994 op dat adres te doen inschrijven en zijn inschrijving van 31 oktober 1994 op het adres Ledestraat 11 te 9340 Lede te doen annuleren.

1.6. Op 6 februari 1995 deelt de gemeente Lede aan de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken mede dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE sedert 1 februari 1995 uit haar eigen bevolkingsregisters is geschrapt met inschrijving in de bevolkingsregisters van de gemeente Schaarbeek, op het adres Van Dyckstraat 17.

Blijkens het verslag van 31 januari 1995 van de wijkagent van de politie van de gemeente Schaarbeek heeft Norbert VAN DEN DRIESSCHE op 27 januari 1995 zijn verblijfsverandering aangegeven en blijkt de juistheid van dat gegeven uit de ondervraging van de huisbewaarder.

De bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken stelt een aanvullend onderzoek in naar het verblijf van Norbert VAN DEN DRIESSCHE op het adres te Schaarbeek. In zijn verslag van 13 april 1995 rapporteert de bevolkingsinspecteur dat zijn bevindingen tot de conclusie leiden "dat de inschrijving van betrokkene aan de Van Dyckstraat 17 te Schaarbeek sedert 1 februari 1995 dient te worden behouden".

1.7. Met aangetekende brieven van 9 mei 1995 deelt de Inspecteur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan de burgemeester van Schaarbeek en aan Norbert VAN DEN DRIESSCHE mede dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat laatstgenoemde zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd op het adres Van Dyckstraat 17 te 1030 Schaarbeek, komende van het adres Langehaag 2/A te 9340 Lede en dat het de bedoeling is aan de gemachtigde van de Minister voor te stellen de inschrijving van betrokkene van 1 februari 1995 op het voornoemde adres te Schaarbeek te doen behouden.

1.8. Op 12 juni 1995 ontvangt de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse

Zaken vanwege de gemeente Schaarbeek een brief waarin wordt gemeld dat "uit een nieuw politieonderzoek van 29 mei 1995 blijkt dat de belanghebbende heden nog steeds op het adres, Van Dyckstraat 17, verblijft". In het bijgevoegde politieverlag wijst de wijkagent er evenwel ook op dat, volgens de conciërge, hij zelden naar de kamer die hij op dat adres huurt, komt.

1.9. Ten gevolge van de door de gemeente Schaarbeek verstrekte gegevens stelt de bevolkingsinspectie een nieuw onderzoek in met betrekking tot het daadwerkelijk verblijf van Norbert VAN DEN DRIESSCHE op het adres te Schaarbeek. Zijn conclusie is nu :

"Gelet op het politieverlag van de gemeente Schaarbeek dd. 29 mei 1995, het gegeven dat de conciërge aan mij tijdens het aanvullend onderzoek verklaart dat ze betrokkene wel ziet, doch niet dagelijks, maar wel een gemiddeld verbruik heeft en hij zijn aangetekende zending niet in ontvangst heeft genomen, meen ik dat mijn conclusie van mijn verslag dd. 13 april 1995 niet zonder meer kan behouden blijven en een aanvullend onderzoek te Lede aan het adres Langehaag 2/A bij Frieda REDANT noodzakelijk is teneinde zekerheid te krijgen over de hoofdverblijfplaats van betrokkene".

Dat bijkomend onderzoek leidt tot het verslag van 18 september 1995 dat volgende conclusie bevat :

"Aangezien betrokkene zelf verklaart dat hij maar 2 keer per week 's nachts aan te treffen is te Schaarbeek, dat hij de weekends bij Frida REDANT te Impe doorbrengt en dat hij voor het overige op verplaatsing overnacht maar terzake geen afdoende bewijzen kan voorleggen tenzij van 1 sporadische overnachting op 1 maand, stel ik voor zijn inschrijving te Schaarbeek te annuleren. Volgens mij heeft hij nog steeds zijn hoofdverblijf bij mevrouw Frida REDANT".

1.10. Met aangetekende brieven van 9 oktober 1995 deelt de bevolkingsinspectie van het Ministerie van Binnenlandse Zaken aan de burgemeesters van Schaarbeek

en Lede en aan Norbert VAN DEN DRIESSCHE mede dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat laatstgenoemde zijn hoofdverblijfplaats heeft op het adres Langehaag 2/A te 9340 Lede en dat het de bedoeling is aan de gemachtigde van de Minister voor te stellen betrokkene vanaf 19 oktober 1994 op dat adres te doen inschrijven en zijn inschrijvingen van 31 oktober 1994 op het adres Ledestraat 11 te 9340 Lede en van 1 februari 1995 op het adres Van Dyckstraat 17 te 1030 Schaarbeek te doen annuleren.

Met een brief van 12 oktober 1995 aan de bevolkingsinspectie herhaalt de gemeente Schaarbeek dat uit de politieonderzoeken van 31 januari 1995 en 29 mei 1995 is gebleken dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE op het adres Van Dyckstraat 17 te Schaarbeek verblijft.

Norbert VAN DEN DRIESSCHE van zijn kant reageert met een brief van 30 oktober 1995. Hij bevestigt in Schaarbeek zijn hoofdverblijf te hebben en enkel naar Impe te gaan voor "zakelijke redenen".

1.11. Op 14 december 1995 beslist de gemachtigde van de Minister dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE vanaf 19 oktober 1994 dient te worden ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente Lede op het adres Langehaag 2/A als niet-verwant in het gezin van Frida REDANT en dat zijn inschrijvingen van 31 oktober 1994 in de bevolkingsregisters van Lede op het adres Ledestraat 11 en van 1 februari 1995 in de bevolkingsregisters van Schaarbeek op het adres Van Dyckstraat 17 worden geannuleerd.

Bij arrest nr. 60.104 van 12 juni 1996 wordt deze beslissing door de Raad van State op vordering van Frida REDANT en Norbert VAN DEN DRIESSCHE vernietigd om reden dat de motieven van die beslissing niet ter kennis van de verzoekende partijen zijn gebracht en dat uit geen enkel gegeven kan worden afgeleid dat de verzoekende partijen ondanks de gebrekkige kennisgeving van de beslissing toch een precieze kennis hadden van de door de gemachtigde van de Minister daadwerkelijk in aanmerking genomen motieven.

1.12. Met aangetekende brieven van 2 oktober 1996 deelt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken aan alle betrokkenen mede dat uit het bevolkingsonderzoek is gebleken dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in de gemeente Lede, Langehaag 2/A, en dat het zijn bedoeling is betrokkene te doen inschrijven in de bevolkingsregisters van de gemeente Lede op het adres Langehaag 2/A als een gezin vormend met Frida REDANT en de inschrijvingen van betrokkene van 31 oktober 1994 in de bevolkingsregisters van Lede op het adres Ledestraat 11 en van 1 februari 1995 in de bevolkingsregisters van Schaarbeek op het adres Van Dyckstraat 17 te annuleren.

Als antwoord op deze brief zendt de gemeente Lede naar de Directie van de Verkiezingen en van de Bevolking van het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 4 oktober 1996 nog een politieverslag over de verblijfstoestand van Norbert VAN DEN DRIESSCHE. Uit dat verslag blijkt dat volgens de buurtbewoners van Langehaag 2/A te 9340 Lede "betrokkene veel op dit adres vertoeft", zonder dat met zekerheid gezegd kan worden of hij er alle nachten slaapt. Er wordt ook bevestigd dat betrokkene al zijn wapenvergunningen heeft laten inschrijven op het adres Langehaag 2/A en dat een aangetekende brief van 20 augustus 1996 van de gemeente naar het adres van betrokkene te Schaarbeek niet werd

afgehaald, zodat "het mogelijk (is) dat het hier om een fictief adres gaat".

Met een brief van 7 oktober 1996 aan de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken herhaalt de gemeente Schaarbeek dat uit een nieuw onderzoek van 4 oktober 1996 is gebleken dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE op het adres Van Dyckstraat 17 te Schaarbeek verblijft.

1.13. Op 7 oktober 1996 worden Norbert VAN DEN DRIESSCHE, Frida REDANT en hun raadsman door de gemachtigde van de Minister gehoord. Er worden documenten voorgelegd waaruit zou moeten blijken dat Norbert VAN DEN DRIESSCHE regelmatig in het buitenland verblijft. Ook worden stukken voorgelegd met betrekking tot het electriciteitsverbruik in de kamer te Schaarbeek tijdens de periode oktober 1995-oktober 1996.

1.14. Op 20 januari 1997 neemt de gemachtigde van de Minister dan de beslissing waarvan thans de schorsing wordt gevraagd.

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het eerste middel de schending aanvoeren van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 8, § 2, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten; dat zij betogen dat de aan de bestreden beslissing voorafgaande overwegingen hen niet in staat stellen uit te maken op welke gronden de ministeriële beslissing er is kunnen vanuit gaan "dat de heer Norbert VAN DEN DRIESSCHE effectief zijn hoofdverblijf zou hebben op het adres van mevrouw Frida REDANT", dat sommige overwegingen blijk geven van - overigens betwiste- elementen die wijzen op een verblijf bij de eerste verzoekende partij, maar dat andere overwegingen elementen bevatten die aantonen dat Norbert

VAN DEN DRIESSCHE wel degelijk zijn hoofdverblijf heeft op het adres te Schaarbeek; dat zij opmerken dat de bestreden beslissing geen antwoord biedt op de elementen die wijzen op een hoofdverblijf te Schaarbeek en op de bezwaren die hun raadsman heeft aangebracht tegen de elementen die zouden wijzen op een hoofdverblijf te Lede, Langehaag 2/A, en dat de bestreden beslissing niet motiveert "waarom de voorkeur werd gegeven" aan de bevindingen van het gemeentebestuur van Lede boven de bevindingen van het gemeentebestuur van Schaarbeek; dat zij besluiten dat het dossier "meer dan voldoende aanwijzingen en elementen (bevat) (...) die erop wijzen dat de heer Norbert VAN DEN DRIESSCHE effectief woont en verblijft op het adres te Schaarbeek, Van Dyckstraat 17" en dat de in de bestreden beslissing voorkomende overwegingen evengoed tot de omgekeerde conclusie hadden kunnen leiden;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat uit het relaas vermeld in de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat de beslissing van de gemachtigde van de Minister zowel in rechte als in feite op een afdoende wijze is gestaafd; dat zij erop wijst dat de feitelijke gegevens waarop de beslissing steunt, vermeld worden en dat ook de toepasselijke reglementaire bepalingen worden vermeld, terwijl zij niet de verplichting heeft om alle elementen van het dossier concreet te ontwikkelen;

2.3.1. Overwegende dat artikel 8, § 2, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen aan de Minister van Binnenlandse Zaken of de door hem aangewezen gemachtigde de verplichting oplegt zijn beslissing, waarbij hij uitspraak doet over betwistingen in verband met de verblijfstoestand van personen, met redenen te omkleden;

dat die formele motiveringsverplichting tot doel heeft de betrokkenen in kennis te stellen van de redenen waarom een voor hen ongunstige beslissing genomen is teneinde hen aldus de mogelijkheid te bieden met kennis van zaken binnen het raam van de hun ter beschikking staande rechtsmiddelen aan te tonen dat de tot uiting gebrachte motieven niet gegrond zijn; dat bij het onderzoek van de vraag naar de afdoende formele motivering van een beslissing niet wordt nagegaan of de veruitwendigde motieven de beslissing ook in rechte en in feite vermogen te dragen, hetgeen de vraag stelt naar de materiële motivering van de beslissing; dat de verzoekende partijen die vraag in het derde middel aan de orde stellen;

2.3.2. Overwegende te dezen dat moeilijk kan betwist worden dat de bestreden beslissing formeel gemotiveerd is; dat zij immers uitdrukkelijk verwijst naar de verschillende stappen die in het onderzoek naar de verblijfstoestand van de tweede verzoekende partij zijn gezet en er de voor haar conclusie relevante gegevens uit overneemt; dat zij ook de juridische context aanwijst waarbinnen zij wordt genomen; dat de verzoekende partijen inzage hebben gekregen van het door de verwerende partij samengestelde dossier zodat zij afdoende kennis hadden van alle stukken die in de beslissing worden vermeld en dus over voldoende gegevens beschikten om zich met kennis van zaken tegen de beslissing te verdedigen; dat de formele motiveringsverplichting ook niet vereist dat de betrokkene in de beslissing zelf uitdrukkelijk een antwoord vindt op de opmerkingen die hij gedurende het onderzoek van de zaak aan het bestuur heeft laten geworden; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het tweede middel de schending aanvoeren van artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 doordat tweede verzoeker

zelf het initiatief genomen heeft om de problematiek van zijn inschrijving in de bevolkingsregisters van Lede onder de aandacht van de verwerende partij te brengen en doordat aan die problematiek een einde gekomen is door zijn inschrijving in het bevolkingsregister van de gemeente Schaarbeek, zodat de verwerende partij door achteraf toch nog een beslissing te nemen de haar door artikel 8 toegewezen bevoegdheid aangewend heeft zonder dat daar nog aanleiding toe bestond;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 aan de Minister van Binnenlandse Zaken de bevoegdheid verleent om in geval van moeilijkheden of betwistingen dienaangaande, zelf de verblijfplaats van de burgers te bepalen, zo nodig na een onderzoek ter plaatse en dat tweede verzoeker inderdaad zelf om een onderzoek gevraagd heeft toen de gemeente Lede weigerde hem in te schrijven op het door hem aangegeven adres, dat dit aan de ene kant daadwerkelijk bewijst dat de verwerende partij hem niet persoonlijk viseerde maar dat het anderzijds er niet aan in de weg staat dat de Minister, die gebonden is door het niet-discriminatiebeginsel, de verplichting heeft om, eens aangesproken voor een moeilijkheid of een betwisting, daadwerkelijk een beslissing te nemen over de effectieve verblijfplaats van de burgers zoals die uit het gevoerde onderzoek blijkt; dat het middel niet ernstig is;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het derde middel aanvoeren dat artikel 3 van de wet van 19 juli 1991 de hoofdverblijfplaats van een persoon definieert als de plaats waar die persoon "gewoonlijk leeft", terwijl te dezen uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat tweede verzoeker "gewoonlijk leeft" op het adres van de eerste verzoekende partij; dat zij in dat verband uiteenzetten dat artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de

bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister de vaststelling van de hoofdverblijfplaats baseert op "het effectief verblijf" in de gemeente gedurende het grootste deel van het jaar, en dat het daarvoor een aantal beoordelingselementen vermeldt, die in dit geval zeker niet vervuld zijn vermits inzonderheid niet blijkt dat het adres van de eerste verzoekende partij de plaats is "waarheen (tweede verzoeker) gaat na (zijn) beroepsuitoefening" en vermits zijn verblijf aldaar ook niet afgeleid kan worden uit het energieverbruik of de telefoonkosten;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het door haar vermelde feitenrelaas duidelijk aantoonst dat tweede verzoeker zijn hoofdverblijf niet gehad heeft in de Ledestraat te Lede of in de Van Dyckstraat te Schaarbeek, maar wel in de Langehaag te Lede, dat de eerste verzoekende partij dit aan de politie van Lede toegegeven heeft, dat op het adres in de Ledestraat een ander persoon ingeschreven is en dat tweede verzoeker daar niet op nutsvoorzieningen geabonneerd was, dat hij in Schaarbeek nooit aangetroffen kon worden en dat de verslagen van de politie van die gemeente, met uitzondering van de informatie verstrekt door de huisbewaarster die daarmee wou voorkomen dat haar gemeubileerde kamers als loutere postadressen werden beschouwd, geen enkel concreet gegeven bevatten dat het verblijf van tweede verzoeker aldaar bewijst; dat zij daaraan toevoegt dat de criteria vermeld in artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 niet limitatief zijn en dat de toetsing van de situatie van tweede verzoeker aan die criteria aantoonst dat hij zeker zijn hoofdverblijf had aan de Langehaag te Lede bij de eerste verzoekende partij;

4.3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in dit middel de vraag naar de correcte materiële motivering aan de orde stellen, de vraag dus of de verwerende

partij daadwerkelijk goede redenen had om de bestreden beslissing te nemen; dat die vraag moet opgelost worden met inachtneming van het vermoeden van juistheid van de bestaande inschrijving, in dit geval dus het vermoeden van juistheid van de op 31 oktober 1994 verrichte inschrijving van tweede verzoeker te Lede aan de Ledestraat, nr. 11 en van zijn inschrijving, op 1 februari 1995, in de bevolkingsregisters van Schaarbeek; dat dus moet worden nagegaan of de verwerende partij over voldoende gegevens beschikte om het vermoeden van effectief verblijf dat voortvloeit uit deze inschrijvingen weerlegd te bevinden; dat artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister een aantal elementen opsomt die de beoordeling van de feitelijke situatie van het effectief verblijf mogelijk maken;

4.3.2. Overwegende dat de Raad van State in de huidige stand van het geding vaststelt dat de bestreden beslissing steunt op verslagen van een groot aantal onderzoeken die met betrekking tot de diverse mogelijke verblijfplaatsen van de tweede verwerende partij uitgevoerd zijn door de bevolkingsinspectie; dat die verslagen aantonen dat de verblijfssituatie van tweede verzoeker grondig onderzocht is en dat zij, samen met de andere in het administratief dossier neergelegde stukken, voldoende gegevens bevatten die de verwerende partij tot de conclusie konden brengen dat tweede verzoeker nooit daadwerkelijk in het huis aan de Ledestraat, nr. 11 of in Schaarbeek verbleven heeft en dat er dus goede redenen waren om zijn effectief verblijf vast te stellen op het adres van de eerste verzoekende partij; dat de Raad van State zich daarvoor, inzonderheid met betrekking tot het verblijf in de Ledestraat, nr. 11, onder meer laat overtuigen door het feit dat de eerste verzoekende partij, blijkens de verklaring van 13 januari 1995 van Adjunct-commissaris BACKAERT van

Lede, zelf toegegeven heeft dat tweede verzoeker "buiten zijn werk meestal bij haar verblijft en slaapt en (dat hij) pas bij uitzondering in de Ledestraat 11 slaapt", op het feit dat de woning in de Ledestraat reeds sinds 1 november 1994 aan een derde persoon verhuurd is en dat die persoon er ook effectief zijn intrek genomen heeft, evenals op het feit dat tweede verzoeker niet in staat blijkt te zijn verweer te formuleren tegen de vaststelling dat hij na 21 oktober 1994 geen abonnee meer was bij de electriciteitsmaatschappij en dat hij nooit als abonnee bij de waterdistributiemaatschappij ingeschreven is; dat de Raad, met betrekking tot het beweerde effectief verblijf van tweede verzoeker te Schaarbeek vanaf 1 februari 1995, onder meer vaststelt dat het politieverlag, op grond waarvan de inschrijving gebeurd is, enkel verwijst naar een contact met de huisbewaarder en dat tweede verzoeker zelf aan de bevolkingsinspecteur gezegd heeft dat hij tijdens de week-ends bij de eerste verzoekende partij verblijft; dat het middel niet ernstig is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het vierde middel doen gelden dat de bestreden beslissing aan de eerste verzoekende partij de inschrijving van tweede verzoeker op haar adres opdringt, hetgeen een schending uitmaakt van haar recht op de eerbiediging van haar privéleven en haar gezinsleven, zoals dat ingesteld is door artikel 22 van de Gecoördineerde Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens; dat zij in het vijfde middel daarbij de schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel betrekken in die zin dat de bestreden beslissing aan tweede verzoeker een verplichte verblijfplaats opdringt, hetgeen zijn recht op vrije keuze van een woonplaats inperkt en hem zodoende zonder objectieve redenen discrimineert;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij ten aanzien van het vierde middel opmerkt dat de genoemde

bepalingen van de Grondwet en van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens de mogelijkheid inhouden om beperkingen te stellen aan de bedoelde bescherming, dat de vaststelling van het hoofdverblijf de keuzevrijheid van het individu niet beperkt en dat artikel 8 van de wet van 19 juli 1991 aan de Minister van Binnenlandse Zaken de opdracht geeft om, in geval van betwisting, de hoofdverblijfplaats van de burgers vast te stellen, op basis van de resultaten van een tegensprekelijk onderzoek terwijl dit onderzoek de genoemde fundamentele rechten niet schendt omdat het betrekking heeft op een maatregel die in een democratische samenleving noodzakelijk is voor de bescherming van de gemeenschap; dat zij ten aanzien van het vijfde middel uiteenzet dat de bestreden beslissing genomen is zonder enig vooroordeel of discriminerende bedoeling ten overstaan van tweede verzoeker;

5.3. Overwegende dat, wanneer de Minister van Binnenlandse Zaken de daadwerkelijke verblijfplaats van een persoon vaststelt, hij niet in de plaats van de burger dezen verblijfplaats kiest, maar alleen juridische gevolgen verbindt aan de door de burger zelf geschapen feitelijke toestand zoals die uit het onderzoek blijkt; dat, vermits de minister enkel vaststelt wat naar zijn oordeel is -dus niet wat naar zijn oordeel moet zijn-, zijn beslissing geen verplichting inhoudt om op het aangegeven adres te gaan wonen en ook de rechten op de eerbieding van het privéleven en het gezinsleven niet kan beïnvloeden wanneer blijkt dat de genomen beslissing correspondeert met de daadwerkelijk door de betrokkenen geschapen feitelijke toestand; dat ten aanzien van het derde middel aangenomen is dat de verwerende partij terecht tweede verzoeker ingeschreven heeft op het adres van de eerste verzoekende partij; dat tweede verzoeker niet duidelijk maakt welke discriminerende behandeling hem bij het onderzoek van zijn

verblijfstoestand tebeurtegevallen zou zijn; dat het vierde en vijfde middel niet ernstig zijn;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in het zesde middel de schending aanvoeren van artikel 8 van het Europees Verdrag van de Rechten van Mens, meer bepaald van het recht op eerbiediging van het huis, en van artikel 102 van het Burgerlijk Wetboek doordat de eerste verzoekende partij samen met haar dochter in het pand aan de Langehaag, 2A, te Lede woont en er dus daar haar hoofdverblijf heeft en haar burgerlijke rechten uitoefent en doordat die woonplaats een bestanddeel van haar individuele staat uitmaakt zodat de inschrijving van tweede verzoeker op datzelfde adres haar rechten, wat haar persoonlijke staat betreft, aantast;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat het begrip "woonplaats", bedoeld in artikel 102 van het Burgerlijk Wetboek, onderscheiden moet worden van het begrip "hoofdverblijfplaats" waarvan sprake in de wet van 19 juli 1991 dat betrekking heeft op een feitelijke aangelegenheid doelend op een effectieve, werkelijke en doorlopende band van de burger met de plaats waar hij verblijft;

6.3. Overwegende, wat de bescherming van het huis van de eerste verzoekende partij betreft, dat de bestreden beslissing niet verder reikt dan de vaststelling van een door de burgers zelf geschapen feitelijke toestand; dat, wat betreft de schending van artikel 102 van het Burgerlijk Wetboek, de bestreden beslissing enkel vaststelt waar tweede verzoeker daadwerkelijk verblijft teneinde aldus te kunnen vaststellen in de bevolkingsregisters van welke gemeente hij moet ingeschreven worden; dat die beslissing losstaat van het in het Burgerlijk Wetboek gehanteerde begrip "woonplaats", voor de vaststelling waarvan eigen criteria bestaan; dat trouwens de verzoekende partijen niet

duidelijk maakt op welke wijze die beslissing zou ingaan tegen artikel 102 van het Burgerlijk Wetboek dat stelt: "De woonplaats van iedere Belg, wat betreft de uitoefening van zijn burgerlijke rechten, is daar waar hij zijn hoofdverblijf heeft"; dat het middel niet ernstig is;

7. Overwegende dat geen van de door de verzoevende partijen aangevoerde middelen ernstig wordt bevonden,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op tien juni 1900 zevenennegentig, door
de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

J. BORRET.